

<u>שאלה 3 (25 נקודות)</u>

עבור שני מספרים שלמים a ו-b, כאשר b>a, נגדיר **פרמוטציה 1-חסרה** של התחום [a,b] כמערך המכיל את b>c , כל מספר בדיוק פעם אחת, פרט לאחד מהם שחסר מהמערך. אנו נאמר שפרמוטציה b-b, כל השלמים בין b b-b, כל מספר בדיוק פעם אחת, פרט לאחד מהם שחסר מהמערך. אנו נאמר שפרמוטציה 1-חסרה היא **ממוינת** אם האיברים בה מסודרים בסדר עולה.

לדוגמה,

1. המערך {4,3,1,7,6,5} הוא פרמוטציה 1-חסרה של התחום [1,7], כיוון שהאיבר 2 חסר. 2. המערך {2,4,5,6} הוא פרמוטציה 1-חסרה ממוינת של התחום [2,6], כיוון שהאיבר 3 חסר.

<u>סעיף א</u>

ממשו את הפונקציה הבאה, המקבלת כקלט מערך p המכיל פרמוטציה 1-חסרה **ממוינת** של התחום [a,b], ומחזירה את הערך החסר במערך. **על מימוש הפונקציה להיות רקורסיב**י; פתרון לא רקורסיבי יזכה לניקוד חלקי בלבד.

<u>דרישות סיבוכיות</u>: O(log(n)) זמן, O(log(n)) מקום נוסף, כאשר n הוא אורך המערך p. שימו לב: פתרון בסיבוכיות גרועה מזו יקבל ניקוד חלקי בלבד.

```
int findsorted(int p[], int a, int b)
  int mid, n;
 n = b-a;
  if (n==0)
    return a;
  if (n==1) {
    if (p[0] == a)
      return b;
    else
      return a;
  }
 mid = n/2;
  if (p[mid] == a+mid)
    return findsorted(p+mid+1,a+mid+1,b);
    return findsorted(p,a,a+mid);
}
```

הסבר: בכל שלב (קריאה רקורסיבית) נשווה את האיבר האמצעי במערך (p[mid]) עם הערך שהיה אמור להיות בו לו כל האיברים מ-a ועד a+mid היו במערך: אם ערכו הוא משרים מלו שהיה אמור להיות בו לו כל האיברים מ-a ועד מחיפוש במחצית הימנית של המערך בלבד, ואחרת האיברים הללו נמצאים ולכן ניתן להמשיך את החיפוש במחצית הימנית של המערך, ולכן נמשיך (בהיינו ערכו של [mid] הוא a+mid+1) האיבר החסר הוא בצד שמאל של המערך, ולכן נמשיך את החיפוש שם. אנו עוצרים כשמגיעים למערך שאורכו 1 או 0, ואז קל לקבוע איזה איבר חסר.

סעיף ב

בסעיף זה ניתן להשתמש בפונקצית העזר הבאה:

```
int pivot(int a[], int n, int key);
```

פונקציה זו מקבלת מערך a באורך n וערך key, ומשנה את סדר אברי המערך כך שכל האברים הקטנים או key שווים ל-key נמצאים בתחילת המערך, וכל האברים הגדולים ממנו נמצאים בסוף המערך. הפונקציה מחזירה את האינדקס שהחל ממנו ממוקמים האברים הגדולים מ-key במערך. דהיינו, כל האיברים שקטנים או שווים את האינדקס שהחל ממנו ממוקמים האברים הגדולים מ-key נמצאים ב-[ndex],...,a[index],...,a[n-1].

הפונקציה ()pivot פועלת בסיבוכיות זמן (O(n וסיבוכיות מקום נוסף

ממשו את הפונקציה הבאה, המקבלת כקלט מערך p המכיל פרמוטציה 1-חסרה **כלשה**י של התחום [a,b], ומחזירה את הערך החסר במערך. **על מימוש הפונקציה להיות רקורסיב**י; פתרון לא רקורסיבי יזכה בניקוד חלקי בלבד. שימו לב ש-p איננו בהכרח ממוין בסעיף זה.

<u>דרישות סיבוכיות</u>: O(n) זמן, O(log(n)) מקום נוסף, כאשר n הוא אורך המערך p. שימו לב: פתרון בסיבוכיות גרועה מזו יקבל ניקוד חלקי בלבד.

```
int find(int p[], int a, int b)
  int mid, n, i;
  n = b-a;
  if (n==0)
     return a;
  if (n==1) {
     if (p[0] == a)
      return b;
    else
      return a;
  mid = pivot(p, n, (a+b)/2);
  if (mid == n/2)
    return find(p,a,a+mid);
  else
    return find(p+mid,a+mid,b);
}
```

הסבר: הרעיון כאן דומה לסעיף הקודם. בכל קריאה רקורסיבית נבצע פעולת pivot לאברי המערך, הסבר: הרעיון כאן דומה לסעיף הקודם. בכל קריאה רקורסיבית נבצע פעולת pivot לכך שיהיו מסודרים סביב ערך האמצע (a+b)/2 – האיברים הקטנים יותר משמאל, והגדולים יותר מימין. כעת ניתן לקבוע באיזו מחצית של המערך נמצא הערך החסר, שהרי mid מקבל בעצם את מספר האיברים בין a ל- (a+b)/2 אם כל האיברים בין a ל- (a+b)/2 (a+b)/2 במערך ערכו יהיה 1+2 (a+b)/2+1 = (b-a)/2+1 = (b-a)/2+1 = n/2 (משיך את החיפוש בצד ימין, ואחרת (אם חסר איבר כלשהו בין a ל-(a+b)/2-2) ערכו יהיה n/2 בלבד ולכן נמשיך את החיפוש בצד שמאל.